

1. Отож, відкладіть усяку злобу, і всякий підступ, і лицемірство, і заздрість, і всякі обмови,
2. і, немов новонароджені немовлята, жадайте щирого духовного молока, щоб ним вирости вам на спасіння,
3. якщо ви спробували, що добрий Господь.
4. Приступайте до Нього, до Каменя живого, дорогоцінного, що відкинули люди Його, але вибрав Бог.
5. І самі, немов те каміння живе, будуйтеся в дім духовий, на священство святе, щоб приносити жертви духовні, приємні для Бога через Ісуса Христа.
6. Бо стоїть у Писанні: Ось кладу Я на Сіоні Каменя вибраного, наріжного, дорогоцінного, і хто вірує в Нього, той не буде осоромлений!
7. Отож бо, для вас, хто вірує, Він кошовність, а для тих, хто не вірує камінь, що його занедбали були будівничі, той наріжним став каменем,
8. і камінь спотикання, і скеля спокуси, і об нього вони спотикаються, не вірячи слову, на що й призначені були.
9. Але ви вибраний рід, священство царське, народ святий, люд власности Божої, щоб звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до дивного світла Свого,

10. колись ненарод, а тепер народ Божий, колись непомилювані, а тепер ви помилювані!
11. Благаю вас, любі, як приходьків та подорожніх, щоб ви здержувались від тілесних пожадлиностей, що воюють проти душі.
12. Поводьтеся поміж поганами добре, щоб за те, за що вас обмовляють вони, немов би злочинців, побачивши добрі діла, славили Бога в день відвідання.
13. Отож, коріться кожному людському творінню ради Господа, чи то цареві, як найвищому,
14. чи то володарям, як від нього посланим для карання злочинців та для похвали добродійців.
15. Бо така Божа воля, щоб добродійці гамували нецтво нерозумних людей,
16. як вільні, а не як ті, що мають волю на прикриття лихого, але як раби Божі.
17. Шануйте всіх, братство любіть, Бога бійтеся, царя поважайте.
18. Раби, коріться панам із повним страхом, не тільки добрим та тихим, але й прикрим.
19. Бо то вгодне, коли хто, через сумління перед Богом, терпить долю, непоправді страждаючи.
20. Бо яка похвала, коли терпите ви, як вас б'ють за провини? Але коли з мукою терпите

за добрі вчинки, то це вгодне Богові!

21. Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його.

22. Не вчинив Він гріха, і не знайшлося в устах Його підступу!

23. Коли був лихословлений, Він не лихословив взаємно, а коли Він страждав, не погрожував, але передав Тому, Хто судить справедливо.

24. Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ви вродилися.

25. Ви бо були як ті вівці заблукані, та ви повернулись до Пастиря й Опікуна ваших душ.